

กรมอนามัย
DEPARTMENT OF HEALTH

มาตรฐานการปฏิบัติงาน

(Standard Operating Procedure : SOP)

การตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

กรณีร้องเรียนเหตุรำคาญด้านเสียงรบกวน

คำนำ

การตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม กรณีร้องเรียนเหตุรำคาญ เป็นขั้นตอนสำคัญ ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงของปัญหาที่เกิดขึ้น การตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่มีความละเอียดและถูกต้องในเชิงวิชาการ จะทำให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนเพื่อประกอบการวินิจฉัยเหตุรำคาญในทางกลับกัน หากการตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม มีข้อบกพร่องในด้านวิชาการหรือไม่มีการตรวจสอบพิสูจน์อย่างรอบด้าน อาจทำให้ข้อมูลไม่มีความละเอียดและเพียงพอต่อการวินิจฉัยปัญหาเหตุรำคาญ ส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ได้รับผลกระทบ ดังนั้น เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการตรวจสอบปัญหาเหตุรำคาญ จึงจำเป็นต้องมีองค์ความรู้ทางวิชาการ หลักการทางวิทยาศาสตร์ และมีขั้นตอนหรือเทคนิควิธีการตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม กรณีร้องเรียนเหตุรำคาญ อย่างเป็นระบบ

คู่มือมาตรฐานการปฏิบัติงาน การตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม กรณีร้องเรียนเหตุรำคาญ ด้านเสียงรบกวน จะครอบคลุมการดำเนินงานตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนเหตุรำคาญ กรณีเสียงรบกวน ตั้งแต่การศึกษาข้อมูล การเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ก่อนการลงพื้นที่ การตรวจสอบและรวบรวมข้อมูล การตรวจวัดเสียงรบกวน รวมถึงการวิเคราะห์แปลผล สรุปผลการตรวจวัดเสียงรบกวน และการวินิจฉัยเหตุรำคาญ กรณีเสียงรบกวน โดยมุ่งหวังให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการตรวจสอบปัญหาเหตุรำคาญ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีมาตรฐานการปฏิบัติงานการตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม กรณีร้องเรียนเหตุรำคาญด้านเสียงรบกวน เป็นไปตามหลักวิชาการ หลักการทางวิทยาศาสตร์ และวิธีการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการวินิจฉัยเหตุรำคาญที่ถูกต้อง และนำไปสู่กระบวนการบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
กรมอนามัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
1. วัตถุประสงค์	1
2. ขอบเขต	1
3. กลุ่มเป้าหมาย	2
4. คำนิยาม	2
5. แผนภูมิการทำงาน	5
6. รายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน	9
6.1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น	9
6.2 การเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ เครื่องมือ และอุปกรณ์ในตรวจสอบ และพิสูจน์ข้อเท็จจริง	10
6.3 การดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่	11
6.4 การพิจารณาการตรวจวัดเสียงรบกวน	13
6.5 การวิเคราะห์ แปลผลและสรุปผลการตรวจวัดเสียงรบกวน	16
6.6 การวินิจฉัยเหตุรำคาญกรณีเสียงรบกวน	16
7. แบบฟอร์มที่เกี่ยวข้อง	18
8. มาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	18
9. เอกสารอ้างอิง	18
ภาคผนวก	19

มาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standard Operating Procedure : SOP) การตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

กรณีร้องเรียนเหตุรำคาญด้านเสียงรบกวน

1 วัตถุประสงค์

เพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีมาตรฐานการปฏิบัติงานการตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมกรณีร้องเรียนเหตุรำคาญด้านเสียงรบกวนที่เป็นแนวทางเดียวกัน และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประกอบการบังคับใช้กฎหมายในการจัดการเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

2 ขอบเขต

มาตรฐานการปฏิบัติงานนี้เป็นส่วนขยายของมาตรฐานการปฏิบัติงานเรื่องการจัดการเหตุรำคาญ โดยครอบคลุมการดำเนินงานตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานตามหมวด 5 เหตุรำคาญ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตั้งแต่การศึกษาข้อมูล การเตรียมเครื่องมือ และอุปกรณ์ก่อนการลงพื้นที่ การตรวจสอบและรวบรวมข้อมูล การตรวจวัดเสียงรบกวน รวมถึงการวิเคราะห์ แปรผล สรุปผลการตรวจวัดเสียงรบกวน และการวินิจฉัยเหตุรำคาญกรณีเสียงรบกวน

3 กลุ่มเป้าหมาย

- 3.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3.2 องค์กรบริหารส่วนจังหวัด
- 3.3 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ
- 3.4 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- 3.5 ศูนย์อนามัย / สถาบันพัฒนาสุขภาพระดับเมือง
- 3.6 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4 คำนิยาม

เหตุรำคาญ

หมายถึง เหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 25 ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้

(1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ้า หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในท่าไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสม หรือหมักหมมสิ่งของ มีการก่อกองสิ่งใดเป็นเหตุ

ให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษ หรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(2) การเลี้ยงสัตว์ในที่หรือโดยวิธีใด หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(3) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใดไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(4) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(5) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การจัดการเหตุรำคาญ

หมายถึง กระบวนการ วิธีการ และแนวทางในการจัดการปัญหาเหตุรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขอย่างมีระเบียบแบบแผน เพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

สถานประกอบการ

หมายถึง สถานที่ที่ใช้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เสียงรบกวน

หมายความว่า ระดับเสียงจากแหล่งกำเนิดในขณะมีการรบกวนที่มีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงพื้นฐาน โดยมีระดับการรบกวนเกินกว่าระดับเสียงรบกวนที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 29 (พ.ศ. 2550) เรื่องค่าระดับการรบกวน

ระดับเสียงพื้นฐาน

หมายความว่า ระดับเสียงที่ตรวจวัดในสิ่งแวดล้อมในขณะยังไม่เกิดเสียงหรือไม่ได้รับเสียงจากแหล่งกำเนิดที่ประชาชนร้องเรียนหรือแหล่งกำเนิดที่คาดว่าประชาชนจะได้รับการรบกวน เป็นระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ไคส์ที่ 90 (90 percent level, L_{A90})

ระดับเสียงขณะมีการรบกวน

หมายความว่า ระดับเสียงที่ได้จากการตรวจวัดและจากการคำนวณระดับเสียงในขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดที่ประชาชนร้องเรียนหรือแหล่งกำเนิดที่คาดว่าประชาชนจะได้รับการรบกวน

ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน

หมายความว่า ระดับเสียงที่ตรวจวัดในสิ่งแวดล้อมในขณะยังไม่เกิดเสียงหรือไม่ได้รับเสียงจากแหล่งกำเนิดที่ประชาชนร้องเรียนหรือแหล่งกำเนิดที่คาดว่าประชาชนจะได้รับการรบกวน เป็นระดับเสียงเฉลี่ย (L_{Aeq})

เสียงกระแทก

หมายความว่า เสียงที่เกิดจากการตก ตี เคาะหรือกระทบของวัตถุ หรือลักษณะอื่นใดซึ่งมีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงทั่วไปในขณะนั้น และเกิดขึ้นในทันทีทันใดและสิ้นสุดลงภายในเวลาน้อยกว่า 1 วินาที (Impulsive Noise) เช่น การตอกเสาเข็ม การบีบขึ้นรูปวัสดุ เป็นต้น

เสียงแหลมดัง

หมายความว่า เสียงที่เกิดจากการเบียดเสียด สี เจริญ หรือขัดวัตถุอย่างใด ๆ ที่เกิดขึ้นในทันทีทันใด เช่น การใช้สว่านไฟฟ้าเจาะเหล็กหรือปูน การเจียรโลหะ การบีบหรืออัดโลหะโดยเครื่องอัด การตัดเงา ขึ้นเงาวัสดุด้วยเครื่องมือกล เป็นต้น

เสียงที่มีความสั่นสะเทือน

หมายความว่า เสียงเครื่องจักร เครื่องดนตรี เครื่องเสียง หรือเครื่องมืออื่นใดที่มีความสั่นสะเทือนเกิดร่วมด้วย เช่น เสียงเบสที่ผ่านเครื่องขยายเสียง เป็นต้น

ระดับการรบกวน

หมายความว่า ค่าความแตกต่างระหว่างระดับเสียงขณะมีการรบกวนกับระดับเสียงพื้นฐาน

มาตรฐานระดับเสียง

หมายความว่า เครื่องวัดระดับเสียงมาตรฐาน IEC 61672 class 1 ของคณะกรรมการการระหว่างประเทศว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (International Electrotechnical Commission, IEC) ที่สามารถตรวจวัดระดับเสียงเฉลี่ย และระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 90 ตามระยะเวลาที่กำหนดได้

เครื่องกำเนิดสัญญาณเสียงอ้างอิง

หมายความว่า เครื่องกำเนิดสัญญาณเสียงตามมาตรฐาน IEC 60942 class 1 ของคณะกรรมการการระหว่างประเทศว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (International Electrotechnical Commission, IEC)

5 แผนภูมิการทำงาน

ลำดับ	ผังกระบวนการ	ระยะเวลา (เวลาทำการ)	มาตรฐานคุณภาพงาน	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
ระยะเตรียมการก่อนการลงพื้นที่ตรวจสอบ					
1.	 <p>ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น</p>	1 วัน	<p>ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาเรื่องร้องเรียนเหตุรำคาญจากเสียงที่ได้รับมอบหมาย - มีการศึกษาค้นคว้า สืบค้นข้อมูลกรณีปัญหาการร้องเรียนจากเสียงที่เคยเกิดขึ้นและมีลักษณะคล้ายกัน - มีการประสานข้อมูลจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง - มีการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง 	- สรุปข้อมูลการร้องเรียนจากแบบฟอร์มการรับเรื่องร้องเรียน	ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
2.	 <p>เตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่เครื่องมือและอุปกรณ์ในการตรวจสอบและพิสูจน์ข้อเท็จจริง</p>	1 วัน	เตรียมเจ้าหน้าที่เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง	<ul style="list-style-type: none"> - บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือบัตรประจำตัวผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น - เครื่องมือวิทยาศาสตร์ในการตรวจวัดระดับเสียง 	ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ลำดับ	ผังกระบวนการ	ระยะเวลา (เวลาทำการ)	มาตรฐานคุณภาพงาน	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
				- แบบบันทึกข้อมูล หรือแบบสำรวจ สัมภาษณ์ต่าง ๆ	
ระยะดำเนินการตรวจสอบ					
3.	<div style="text-align: center;"> <p>ดำเนินการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง ในพื้นที่</p> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 10px;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 30%;"> <p>สอบถาม ข้อเท็จจริง จากผู้ร้องเรียน หรือผู้อาศัย ในบริเวณใกล้เคียง</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 30%;"> <p>ตรวจสอบ สถานประกอบกิจการ หรือแหล่งก่อมลพิษ</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 30%;"> <p>สำรวจ สถานประกอบกิจการ หรือแหล่งกำเนิดเสียง ในบริเวณใกล้เคียง</p> </div> </div> <div style="text-align: center; margin-top: 10px;"> </div>	1 วัน	<p>ข้อมูลลงพื้นที่ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง ประกอบด้วย ข้อมูล 3 ส่วน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ข้อมูลผู้ร้องเรียนหรือผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ข้อมูลสถานประกอบกิจการหรือแหล่งก่อมลพิษ ข้อมูลสถานประกอบกิจการหรือแหล่งกำเนิดเสียงในบริเวณใกล้เคียง 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกผลกระทบต่อสุขภาพ หรือผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน จากเสียง (ส-0) - แบบสัมภาษณ์ เหตุรำคาญจากเสียง บริเวณที่ได้รับผลกระทบ (ส-1) - แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง (ส-2) - แบบสัมภาษณ์ เหตุรำคาญจากเสียง ของแหล่งกำเนิดเสียง (ส-3) 	ผู้รับผิดชอบ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ลำดับ	ผังกระบวนการ	ระยะเวลา (เวลาทำทสร)	มาตรฐานคุณภาพงาน	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
4.		1 วัน	<p>พิจารณาข้อมูลจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าครบถ้วน เพียงพอต่อการวินิจฉัยเหตุรำคาญหรือไม่</p> <ol style="list-style-type: none"> กรณีพิจารณาแล้วว่าเสียงที่เกิดขึ้นมีความชัดเจนและอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ ก็ไม่จำเป็นต้องตรวจวัดด้วยเครื่องมือวิทยาศาสตร์ กรณีที่พิจารณาแล้วพบว่าเหตุที่เกิดขึ้นมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการวินิจฉัยเหตุรำคาญ ต้องดำเนินการตรวจวัดเสียงรบกวนตามหลักวิชาการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - สามารถวิเคราะห์ลักษณะเสียงและกำหนดจุดตรวจวัดเสียงได้ - สามารถตรวจวัดระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน และระดับเสียงพื้นฐานได้ - สามารถตรวจวัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวนได้ - สามารถคำนวณผลลัพธ์ค่าระดับการรบกวนได้ 	การตรวจวัดเป็นไปตามหลักวิชาการมาตรฐาน และวิธีการที่กฎหมายกำหนด	ผู้รับผิดชอบหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ลำดับ	ผังกระบวนการ	ระยะเวลา (เวลาทำการ)	มาตรฐานคุณภาพงาน	ตัวชี้วัด	ผู้รับผิดชอบ
5.		1 วัน	การวิเคราะห์ และแปลผล ข้อมูลการตรวจวัดเสียงรบกวน	<ul style="list-style-type: none"> - แบบคำนวณเสียงรบกวน พ.ศ. 2565 - แบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน 	ผู้รับผิดชอบ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
6.		1 วัน	การวินิจฉัยเหตุรำคาญ จากการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง พยานแวดล้อม ผลการตรวจวัดเสียงรบกวนและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานสรุปผลการวินิจฉัยเหตุรำคาญ 	ผู้รับผิดชอบ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

6 รายละเอียดของขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ระยะเตรียมการก่อนลงพื้นที่

 6.1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เมื่อหน่วยงานได้รับการร้องเรียนปัญหาเหตุรำคาญจากเสียงรบกวนเจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการเตรียมความพร้อมก่อนการลงพื้นที่ ดังนี้

1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาเหตุรำคาญจากเสียงที่ถูกร้องเรียนที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการ ได้แก่ ข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบ ลักษณะของเสียงที่ถูกร้องเรียน ช่วงเวลาที่ได้รับผลกระทบ ข้อมูลสถานประกอบการกิจการหรือแหล่งกำเนิดเสียงที่ถูกร้องเรียน เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดวันและเวลาดลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง

2 ศึกษากรณีปัญหาการร้องเรียนที่เคยเกิดขึ้นและมีลักษณะคล้ายกันเพื่อหาแนวทางในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและจุดสังเกตที่อาจก่อให้เกิดปัญหามลพิษจากเสียง รวมถึงการเตรียมประเด็นทางวิชาการและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการวินิจฉัยเหตุต่อรื้อรำคาญ

3 การประสานข้อมูลจากหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลสถานประกอบการกิจการหรือแหล่งกำเนิดเสียง เช่น อุตสาหกรรมจังหวัด ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค เพื่อสนับสนุนข้อมูลวิชาการแนวทาง มาตรการแก้ไขปัญหารวมทั้งขอความอนุเคราะห์ร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริง

6.2 การเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ในตรวจสอบ และพิสูจน์ข้อเท็จจริง

1 การเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่จะต้องเตรียมบัตรประจำตัว เจ้าหน้าที่พนักงานท้องถิ่น บัตรประจำตัว เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข บัตรประจำตัว ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่พนักงานท้องถิ่น หรือบัตรประจำตัวข้าราชการ/ พนักงานราชการเพื่อแสดงสิทธิในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่

2 การเตรียมเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลทางกายภาพ

เป็นการเตรียมแบบบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ในการลงพื้นที่ ตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบด้วย แบบบันทึกผลกระทบต่อสุขภาพหรือผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันจากเสียง (ส-0) แบบสัมภาษณ์เหตุรำคาญจากเสียง บริเวณที่ได้รับผลกระทบ (ส-1) แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง (ส-2) และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน แบบสัมภาษณ์เหตุรำคาญจากเสียงของแหล่งกำเนิดเสียง (ส-3) แบบคำนวณเสียงรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน

3 การเตรียมเครื่องมือวิทยาศาสตร์สำหรับตรวจวัดระดับเสียง

เจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการตรวจสอบสภาพเครื่องมือให้พร้อมใช้งาน มีรายละเอียดดังนี้

มาตรระดับเสียง (Sound Level Meter)

จะต้องได้มาตรฐาน IEC 61672 Class 1 ของคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (International Electrotechnical Commission, IEC) ที่สามารถตรวจวัดระดับเสียงเฉลี่ย และระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 90 ตามระยะเวลาที่กำหนดได้ และอยู่ในช่วงเวลาการรับรองมาตรฐานคือไม่เกิน 2 ปี ในการใช้งานตัวเครื่องจะต้องตั้งค่าการถ่วงน้ำหนักความถี่แบบ "A" (A Frequency weighting) และการถ่วงน้ำหนักเวลาแบบ "Fast" (Fast Time weighting)

เครื่องกำเนิดสัญญาณเสียงอ้างอิง (Acoustic Calibrator)

จะต้องได้มาตรฐาน IEC 60942 Class 1 ของคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (International Electrotechnical Commission, IEC) และอยู่ในช่วงเวลาการรับรองมาตรฐานคือไม่เกิน 1 ปี

ไมโครโฟนของตัวเครื่องวัดระดับเสียง

ต้องสามารถตอบสนองต่อเสียงที่ดังขึ้นได้ และอยู่ในระดับเสียงปกติ

อุปกรณ์ป้องกันลม (Wind Screen)

ตัวพองน้ำจะต้องไม่เสื่อมสภาพ ตรวจสอบได้โดยเมื่อบีบขยำแล้วสามารถคืนตัวอยู่ในสภาพปกติ และไม่มีเศษชิ้นส่วนหลุดร่วงจากอุปกรณ์ป้องกันลม

อุปกรณ์ประกอบอื่น ๆ

ได้แก่ คอมพิวเตอร์แบบพกพา สายไฟ ภาตังกล้อง แบตเตอรี่สำรอง กล้องถ่ายภาพ สมุดจดบันทึก เป็นต้น โดยอุปกรณ์ต่าง ๆ จะต้องอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน

ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ควรศึกษา ทบทวนการใช้งานเครื่องมือวิทยาศาสตร์และการประมวลผลการตรวจวัดจากคู่มือการใช้งานหรือวิดีโอสื่อการสอนของเครื่องมือ และทดลองใช้เครื่องมือให้คล่องแคล่ว โดยฝึกปฏิบัติตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนเสร็จสิ้นกระบวนการรวมถึงข้อปฏิบัติและข้อควรระวังในการใช้เครื่องมือ

ระยะดำเนินการตรวจสอบ

6.3 การดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่

ในการลงพื้นที่ตรวจสอบเจ้าหน้าที่จะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 3 ส่วน คือ 1. ข้อมูลผู้ร้องเรียนหรือผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง 2. ข้อมูลสถานประกอบการหรือแหล่งก่อมลพิษ 3. ข้อมูลสถานประกอบการหรือแหล่งกำเนิดเสียงในบริเวณใกล้เคียง มีรายละเอียดดังนี้

1) **สอบถามข้อเท็จจริงจากผู้ร้องเรียนหรือผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง** ในวันที่ลงพื้นที่ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ควรเข้าไปพบผู้ร้องเรียนก่อนเป็นอันดับแรก พยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้สถานประกอบการพบเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูลและสภาวะแวดล้อมที่แท้จริง เจ้าหน้าที่จะต้องสอบถามข้อมูลผู้ร้องเรียนและผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง โดยใช้แบบสัมภาษณ์เหตุรำคาญจากเสียง บริเวณที่ได้รับผลกระทบ (ส-1) และแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง (ส-2) เกี่ยวกับข้อมูลที่อยู่อาศัยและรายละเอียดเหตุรำคาญที่ได้รับผลกระทบ เช่น สถานที่ก่อเหตุ สาเหตุของการเกิดเสียง ลักษณะของเสียง ความต่อเนื่องของเสียง ความถี่ ระยะเวลาที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้ง ผลกระทบต่อสุขภาพและผลกระทบด้านอื่นๆ และให้ผู้ร้องเรียนแบบบันทึกผลกระทบต่อสุขภาพหรือผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันจากเสียง (ส-0) เป็นเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวินิจฉัยเหตุรำคาญ รวมถึงประเมินลักษณะและช่วงเวลาที่เกิดเหตุเพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการและกำหนดจุดติดตั้งเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสม

ขณะลงพื้นที่หากมีเสียงที่ได้รับการร้องเรียนเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่จะต้องทำการประเมินเสียงที่ได้รับ ณ เวลานั้น ตามแบบสัมภาษณ์เหตุรำคาญจากเสียง บริเวณที่ได้รับผลกระทบ (ส-1) ส่วนที่ 3 โดยเก็บข้อมูลที่อยู่ของจุดที่ทำการประเมิน ระดับเสียงบริเวณที่ทำการประเมิน ช่วงเวลาที่ทำการประเมิน ความต่อเนื่องของเสียง ลักษณะของเสียง และข้อสังเกตเพิ่มเติม เจ้าหน้าที่จะต้องถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐานเสมอ พร้อมทั้งเขียนแผนผังของอาคารที่พักอาศัยในบริเวณโดยรอบแหล่งกำเนิดเสียง เพื่อประกอบการสรุปผลในภาพรวม รวมทั้งเพื่อวิเคราะห์ทิศทางและลักษณะการเกิดปัญหา หากวันดังกล่าวสามารถดำเนินการตรวจวัดเสียงรบกวนได้ ให้ดำเนินการทันที

2) ตรวจสอบสถานประกอบการหรือแหล่งก่อกมลพิษ เมื่อเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลและตรวจวัดที่บ้านผู้ร้องเรียนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่ควรเข้าไปยังสถานที่ก่อเหตุโดยเจ้าหน้าที่จะต้องแสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ก่อนเข้าพื้นที่ของสถานประกอบการหรือแหล่งก่อกมลพิษเสมอ กรณีที่ผู้ร้องและสถานประกอบการหรือแหล่งก่อกมลพิษ มีข้อพิพาทที่รุนแรง ให้หลีกเลี่ยงการปะทะกันของทั้งสองฝ่าย โดยอาจนัดหมายวันลงพื้นที่ในภายหลัง

ข้อมูลที่เจ้าหน้าที่จะต้องรวบรวมจากสถานประกอบการหรือแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามแบบสัมภาษณ์เหตุรำคาญจากเสียงของแหล่งกำเนิดเสียง (ส-3) โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของสถานประกอบการ เช่น ลักษณะของสถานที่ ลักษณะอาคาร ใบอนุญาตสถานประกอบการ (กรณีที่เป็นสถานประกอบการ) เป็นต้น และส่วนที่ 2 กระบวนการทำงาน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่กระทำภายในแหล่งกำเนิดมลพิษ เช่น ขั้นตอนการดำเนินงาน ขั้นตอนการทำงาน/กิจกรรมที่มีเหตุให้เกิดเสียงดัง รวมถึงมาตรการของเจ้าของสถานที่ในการควบคุมเสียงดังที่เกิดขึ้น เป็นต้น ในขณะที่ตรวจสอบเจ้าหน้าที่จะต้องทำการบันทึกภาพเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานเสมอ พร้อมทั้งประเมินลักษณะของเสียง ความต่อเนื่องของเสียง ระดับความดังเสียงที่ได้รับขณะเข้าทำการตรวจสอบด้วย เช่น ขณะอยู่ภายในสถานประกอบการสามารถสื่อสารได้ตามปกติหรือไม่ ผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่ขณะทำการตรวจสอบ เป็นต้น

3) สืบรวจข้อมูลสถานประกอบการหรือแหล่งกำเนิดเสียงบริเวณใกล้เคียง เจ้าหน้าที่จะต้องสำรวจสถานประกอบการหรือแหล่งกำเนิดเสียงอื่น ๆ ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงสถานที่ที่ถูกร้องเรียน หากพบว่าแหล่งกำเนิดเสียงอื่นที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง เจ้าหน้าที่จะต้องพึงระวังการตรวจวัดระดับเสียง หากมีเสียงของแหล่งกำเนิดอื่นเกิดขึ้นขณะทำการตรวจวัด จะทำให้ค่าระดับเสียงที่ตรวจวัดไม่สามารถระบุแหล่งกำเนิดเสียงได้ ซึ่งจะมีผลต่อการวินิจฉัยเหตุรำคาญที่เกิดขึ้น

6.4 พิจารณาการตรวจวัดเสียงรบกวน

การตรวจวัดเสียงรบกวนเป็นวิธีการที่จะทำให้ได้ค่าระดับเสียงรบกวนที่ชัดเจนเพื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด แต่ในการตรวจวัดค่าระดับเสียงรบกวน ต้องอาศัยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่ได้มาตรฐาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เก่งตรง แต่อย่างไรก็ตาม หากในการตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่าข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วน ครบคลุม และเพียงพอต่อการวินิจฉัยเหตุรำคาญ โดยพิจารณาแล้วว่าเสียงที่เกิดขึ้นมีความดังชัดเจนและอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ หรือมีลักษณะที่บ่งชี้ได้ว่าส่งผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือแหล่งกำเนิดที่ถูกร้องเรียนมิได้มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดเสียงดังแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการตรวจวัดเสียงรบกวนโดยใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์

ในกรณีที่วิเคราะห์แล้วพบว่าเหตุที่เกิดขึ้นมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการวินิจฉัยเหตุรำคาญ เช่น เสียงที่เกิดขึ้นไม่ชัดเจน หรือแหล่งกำเนิดที่ถูกร้องเรียนมีมาตรการควบคุมเสียงแล้วแต่ผู้ร้องเรียนแจ้งว่ายังได้รับผลกระทบอยู่ เจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการตรวจวัดเสียงรบกวน ตามประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน พ.ศ. 2565 โดยมีรายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1) **การกำหนดจุดตรวจวัดเสียงและการติดตั้งเครื่องตรวจวัดเสียง** ก่อนการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน เจ้าหน้าที่จะต้องรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสอบถามผู้ร้องและผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในบริเวณใกล้เคียงและข้อมูลจากแบบบันทึกข้อมูลเสียงสำหรับผู้ได้รับผลกระทบที่ทำการรวบรวมข้อมูลไว้ โดยการติดตั้งเครื่องตรวจวัดระดับเสียงเจ้าหน้าที่จะต้องคำนึงถึงบริเวณที่ได้รับเสียงมากที่สุด ช่วงเวลาที่ได้รับเสียงมากที่สุด ความถี่และความยาวนานของการเกิดเสียงและลักษณะของเสียงที่จะทำการตรวจวัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1 ติดตั้งเครื่องตรวจวัดเสียงในจุดที่ประชาชนร้องเรียนหรือคาดว่าจะได้รับผลกระทบมากที่สุด กรณีที่แหล่งกำเนิดเสียง มีลักษณะเสียงดังต่อเนื่องหรือไม่สามารถหยุดกิจกรรมที่เกิดเสียงได้ ให้ติดตั้งเครื่องตรวจวัดเสียงสำหรับตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐานและระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวนในบริเวณอื่นที่มีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกันและจะต้องไม่ได้รับเสียงจากแหล่งกำเนิดที่ได้รับการร้องเรียน

2 กรณีที่ติดตั้งเครื่องตรวจวัดเสียงบริเวณภายนอกอาคารให้ตั้งสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.2 – 1.5 เมตร โดยในรัศมี 3.5 เมตร รอบเครื่องตรวจวัดเสียงต้องไม่มีกำแพงหรือสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติในการสะท้อนเสียงกีดขวางอยู่

- 3** กรณีที่ติดตั้งเครื่องตรวจวัดเสียงบริเวณภายในอาคารให้ตั้งสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.2 - 1.5 เมตร โดยในรัศมี 1 เมตร รอบเครื่องตรวจวัดเสียงต้องไม่มีกำแพงหรือสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติในการสะท้อนเสียงกีดขวางอยู่และต้องห่างจากช่องหน้าต่างหรือช่องทางออกนอกอาคารอย่างน้อย 1.5 เมตร

2) การตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐานและระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน เจ้าหน้าที่ต้องตั้งค่าเครื่องตรวจวัดเสียงโดยใช้เวลาเก็บข้อมูลไม่น้อยกว่า 5 นาที อย่างน้อยจำนวน 3 ครั้ง ขณะที่ตรวจวัดจะต้องไม่มีเสียงจากแหล่งกำเนิดที่ถูกรบกวนเกิดขึ้น เพื่อให้สามารถตัดค่าระดับเสียงพื้นฐานที่วัดได้สูงสุดและต่ำสุดออก แล้วเลือกค่ากลางของเสียงพื้นฐานและค่าระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวนที่วัดในช่วงเวลาเดียวกันมาใช้ในการคำนวณ มีรายละเอียดดังนี้

- 1** ระดับเสียงพื้นฐาน เป็นระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 90 (90 percent level, L_{A90})

- 2** ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน เป็นระดับเสียงเฉลี่ย (Equivalent A-Weighted Sound Pressure Level, L_{Aeq}) แบ่งเป็น 3 กรณี

- กรณีที่ 1** การตรวจวัดขณะที่แหล่งกำเนิดเสียงยังไม่มีการดำเนินกิจกรรมเกิดขึ้น
- กรณีที่ 2** การตรวจวัดแหล่งกำเนิดเสียงที่มีการดำเนินกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง ให้ตรวจวัดเสียงหลังจากที่การดำเนินกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว
- กรณีที่ 3** แหล่งกำเนิดเสียงมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องไม่สามารถหยุดการดำเนินกิจกรรมได้ให้ตรวจวัดในบริเวณอื่นที่มีสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกับบริเวณที่ตรวจวัดเสียงรบกวนและไม่ได้รับผลกระทบจากแหล่งกำเนิดเสียง

3) การตรวจวัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด ระดับเสียงขณะมีการรบกวนได้จากการตรวจวัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดที่มีกิจกรรมที่ถูกรบกวนเป็นค่าระดับเสียงเฉลี่ยและนำมาประมวลผลสามารถแบ่งการเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดเสียงเป็น 5 กรณี ตามระยะเวลาและช่วงเวลาที่เกิดเสียงของแหล่งกำเนิด โดยเจ้าหน้าที่จะต้องเลือกกรณีการตรวจวัดให้ถูกต้องตามลักษณะของเสียงที่เกิดขึ้นจริง ดังนี้

- กรณีที่ 1** เสียงจากแหล่งกำเนิดเสียงเกิดขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป เจ้าหน้าที่จะต้องตั้งค่ามาตรฐานระดับเสียงให้วัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดเป็นระดับเสียงเฉลี่ย 1 ชั่วโมง และนำผลการตรวจวัดมาคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน

กรณีที่ 2 เสียงจากแหล่งกำเนิดเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ถึง 1 ชั่วโมง เจ้าหน้าที่จะต้องตั้งค่ามาตรฐานระดับเสียงให้วัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ เป็นระดับเสียงเฉลี่ย ตามเวลาที่เกิดขึ้นจริง และนำผลการตรวจวัดมาคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน

กรณีที่ 3 เสียงจากแหล่งกำเนิดเกิดขึ้นไม่ต่อเนื่องและเกิดขึ้นมากกว่า 1 ช่วงเวลา โดยแต่ละช่วงเวลาก่อเกิดขึ้นไม่ถึง 1 ชั่วโมง เจ้าหน้าที่จะต้องตั้งค่ามาตรฐานระดับเสียงให้วัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดเป็นระดับเสียงเฉลี่ย โดยวัดระดับเสียงทุกครั้งที่เกิดเสียงขึ้นภายในเวลา 1 ชั่วโมงและนำผลการตรวจวัดมาคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน

กรณีที่ 4 กรณีบริเวณที่จะทำการตรวจวัดเสียงของแหล่งกำเนิดเป็นพื้นที่ที่ต้องการความเงียบสงบ เช่น โรงพยาบาล โรงเรียน ศาสนสถาน ห้องสมุด หรือสถานที่อย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน หรือเป็นแหล่งกำเนิดที่ก่อให้เกิดเสียงในช่วงเวลา ระหว่าง 22.00 - 06.00 นาฬิกา เจ้าหน้าที่จะต้องตั้งค่ามาตรฐานระดับเสียงให้วัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดเป็นระดับเสียงเฉลี่ย 5 นาทีและนำผลการตรวจวัดมาคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวนพร้อมทั้งบวกเพิ่มด้วย 3 เดซิเบล

กรณีที่ 5 กรณีแหล่งกำเนิดเสียงที่ทำให้เกิดเสียงกระแทก เสียงแหลมดัง เสียงที่ก่อให้เกิดความสั่นสะเทือนอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเสียงนั้น ไม่ว่าจะเสียงที่เกิดขึ้นจะต่อเนื่องหรือไม่ก็ตามให้นำระดับเสียงขณะมีการรบกวนที่คำนวณได้ตามกรณีที่ 1 - 4 แล้วแต่กรณีบวกเพิ่มด้วย 5 เดซิเบล

ในการตรวจวัดเสียงรบกวนเจ้าหน้าที่ควรเก็บข้อมูลระดับเสียงขณะมีการรบกวนอย่างน้อย 1 ค่า หากแหล่งกำเนิดเสียงมีการดำเนินการ/กิจกรรมที่ทำให้เกิดเสียงทั้งช่วงกลางวันและกลางคืน เจ้าหน้าที่ควรทำการตรวจวัดระดับเสียงขณะมีการรบกวนทั้งสองช่วงเวลา รวมทั้งระดับเสียงพื้นฐาน และระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวนทั้งสองช่วงเวลาเช่นเดียวกัน

6.5 การวิเคราะห์ แผลผลและสรุปผลการตรวจวัดเสียงรบกวน

เมื่อเจ้าหน้าที่ทำการตรวจวัดเสียงเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่จะได้ข้อมูลผลการตรวจวัดระดับเสียง 3 ค่า ได้แก่ ระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน และระดับเสียงพื้นฐานให้นำข้อมูลผลการตรวจวัดดังกล่าวมาวิเคราะห์ตามแบบคำนวณเสียงรบกวน จากนั้นนำผลลัพธ์มาแปลผลโดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2561 หรือตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 29 (พ.ศ. 2550) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวนและเขียนรายงานลงในแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน โดยมีรายละเอียดข้อมูลอย่างน้อย ดังนี้

- (1) ข้อมูลแหล่งกำเนิดเสียง ชื่อสถานประกอบการ/ โรงงาน/ อาคารสถานที่ สถานที่ตั้ง
- (2) ข้อมูลลักษณะเสียงของแหล่งกำเนิด
- (3) ข้อมูลช่วงเวลา/ พื้นที่ที่เกิดเสียง
- (4) ข้อมูลเครื่องมือตรวจวัดเสียง
- (5) ข้อมูลสถานที่ วัน เวลาตรวจวัดเสียง
- (6) ข้อมูลสภาพแวดล้อมของสถานที่ตรวจวัด
- (7) ผลการตรวจวัด ผลการคำนวณระดับเสียง
- (8) สรุปผลการตรวจวัด
- (9) ความเห็น/ข้อเสนอแนะ
- (10) รายชื่อผู้ปฏิบัติงาน ผู้ตรวจวัดและประเมินผล ผู้ตรวจสอบผล พร้อมลงนาม

6.6 การวินิจฉัยเหตุรำคาญกรณีเสียงรบกวน

เมื่อสรุปรายงานผลการตรวจวัดเสียงรบกวนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่จะต้องนำข้อมูลพยานหลักฐานทุกส่วนที่ได้จากการลงพื้นที่ตรวจสอบ ได้แก่ ข้อมูลของ ผู้ร้องเรียนและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ข้อมูลสถานประกอบการหรือแหล่งก่อมลพิษ และข้อมูลการตรวจวัดทางวิทยาศาสตร์ มาผ่านกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยพิจารณาจากองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ 3 องค์ประกอบดังนี้

1 พิจารณาสถานที่หรือแหล่งที่ถูกร้องเรียน (Source)

- ✓ มีขั้นตอน กระบวนการ หรือกิจกรรมเกิดขึ้นจริง
- ✓ เจ้าหน้าที่พบข้อบกพร่องด้านสุลักษณะ หรือไม่มีมาตรการควบคุมป้องกันปัญหา หรือมีแต่ไม่เพียงพอ ไม่มีประสิทธิภาพ

2 พิจารณาว่าเหตุที่เกิดขึ้นนั้นอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง (Pathway) เจ้าหน้าที่พบลักษณะการเกิดมลพิษทางเสียงที่เกิดจากสถานประกอบกิจการหรือแหล่งก่อมลพิษสามารถไปถึงผู้ร้องหรือประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

3 พิจารณาว่าเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (Receptor)

- ✓ มีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือสภาวะที่ทำให้เกิดการรบกวนต่อความเป็นปกติสุขของประชาชนที่คาดว่าจะมีผลสืบเนื่องมาจากปัญหาเหตุรำคาญที่เกิดขึ้น
- ✓ มีผลตรวจวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือมลพิษอยู่ในระดับที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานกำหนด ที่บ่งชี้ถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่คาดว่าจะมีผลสืบเนื่องมาจากปัญหาเหตุรำคาญที่เกิดขึ้น
- ✓ มีผลการประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพที่บ่งชี้ถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนหรือปรากฏโรค หรือการเจ็บป่วยของประชาชนหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่คาดว่าจะมีผลสืบเนื่องมาจากปัญหาเหตุรำคาญที่เกิดขึ้น

เมื่อพิจารณาเหตุร้องเรียนจากเสียงรบกวนที่เกิดขึ้นแล้วพบว่ามีองค์ประกอบเกิดขึ้นครบถ้วนทั้ง 3 องค์ประกอบจะทำให้สามารถวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนดังกล่าวได้ว่าเข้าข่ายเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการปัญหาเหตุรำคาญและยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าวต่อไป

7 แบบฟอร์มที่เกี่ยวข้อง

- 7.1 แบบฟอร์มการรับเรื่องร้องเรียน (ทก. 01)
- 7.2 แบบบันทึกผลกระทบต่อสุขภาพหรือผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันจากเสียง (ส-0)
- 7.3 แบบสัมภาษณ์เหตุรำคาญจากเสียง บริเวณที่ได้รับผลกระทบ (ส-1)
- 7.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง (ส-2)
- 7.5 แบบสัมภาษณ์เหตุรำคาญจากเสียงของแหล่งกำเนิดเสียง (ส-3)
- 7.6 แบบคำนวณเสียงรบกวน พ.ศ. 2565
- 7.7 แบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน

8 มาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- 8.1 ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 29 พ.ศ. 2550 เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน
- 8.2 ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน พ.ศ. 2565
- 8.3 ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2561

9 เอกสารอ้างอิง

- 9.1 สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย. คู่มือวิชาการ เรื่อง ระบบการจัดการเหตุรำคาญ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2557.
- 9.2 สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย. คู่มือวิชาการ เรื่อง การควบคุมและจัดการปัญหาเหตุรำคาญ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2557.
- 9.3 สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียงกรมควบคุมมลพิษ.คู่มือวัดเสียงรบกวน(ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ:บริษัท ไอดีปรีนท์ จำกัด, 2561.
- 9.4 สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย. คู่มือวิชาการเทคนิคการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์สำหรับการตรวจวินิจฉัยปัญหาเหตุรำคาญ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2558.

ทัศนคติ

แบบฟอร์มการตรวจสอบ และพิสูจน์ข้อเท็จจริงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม กรณีร้องเรียนเหตุรำคาญด้านเสียงรบกวน

แบบฟอร์มการรับเรื่องร้องเรียน

หน่วยงาน.....

เลขที่รับเรื่อง..... วัน/เดือน/ปี..... ประเภทการร้องเรียน.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ร้องเรียน

1. ชื่อ-สกุล ผู้ร้องเรียน.....

2. อยู่บ้านเลขที่..... หมู่..... ซอย..... หมู่บ้าน..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

3. เบอร์โทรศัพท์..... มือถือ.....

4. ประเด็นการร้องเรียน
☐ ปัญหาเสียงดัง/เสียงรบกวน	☐ ปัญหากลิ่นเหม็น/กลิ่นรบกวน
☐ ปัญหาฝุ่นละออง/เขม่า/ควัน	☐ ปัญหามูลฝอย/สิ่งปฏิกูล
☐ ปัญหาความสั่นสะเทือน	☐ ปัญหาสารเคมี/ของเสียอันตราย
☐ ปัญหาน้ำเสีย	☐ ปัญหาสัตว์และแมลงพาหะนำโรค
☐ ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ).....	

5. สภาพปัญหาที่ได้รับ (โดยสรุป)

.....

.....

6. ช่วงเวลา/ความถี่ที่ได้รับปัญหา

.....

7. ผลกระทบต่อสุขภาพ/อาการแสดง

☐ ปวดศีรษะ/วิงเวียน	☐ คลื่นไส้ อาเจียน	☐ มีผื่นแดงที่ผิวหนัง/ผิวหนังอักเสบ
☐ หายใจไม่สะดวก	☐ แสบจมูก	☐ เจ็บคอ
☐ ตาอักเสบ/แสบตา	☐ น้ำมูกไหล	☐ ปวดหู
☐ กระทบกระส่าย	☐ นอนไม่หลับ	☐ โรคภูมิแพ้
☐ อื่น ๆ (ระบุ).....		

8. เคยแจ้งข้อร้องเรียนไปยังหน่วยงานอื่นหรือไม่ ไม่เคย เคย (ระบุ).....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสถานที่ที่ถูกร้องเรียน/ผู้ก่อเหตุรำคาญ

1. ชื่อสถานที่ที่ก่อเหตุรำคาญ/ผู้ก่อเหตุรำคาญ

2. ที่ตั้งเลขที่..... หมู่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... พิกัด.....

3. ลักษณะการกระทำ/ขั้นตอนหรือกระบวนการผลิต (โดยระบุ).....

.....

.....

4. ช่วงเวลาในการกระทำ/ประกอบกิจการ/ให้บริการ (ระบุ).....

ลงชื่อ.....ผู้ร้อง
(.....)ลงชื่อ.....ผู้รับเรื่อง
(.....)

ตำแหน่ง

แบบบันทึกผลกระทบต่อสุขภาพหรือผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันจากเสียง

1. แบบบันทึกผลกระทบต่อสุขภาพหรือผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันจากเสียงนี้ สำหรับให้ผู้ได้รับผลกระทบเป็นผู้บันทึกข้อมูล

2. การประเมินระดับเสียง ให้ประเมินจากผลกระทบ ดังนี้

ระดับ 1 แบบจะไม่ได้ยินเสียง เช่น ต้องตั้งใจฟังจึงจะได้ยินเสียง

ระดับ 2 สามารถรับรู้ว่ามีเสียงเกิดขึ้นโดยง่าย

ระดับ 3 เสียงดัง เช่น ต้องเพิ่มระดับเสียงกว่าปกติขณะคุยกัน ต้องเพิ่มระดับเสียงวิทยุหรือโทรทัศน์

ชื่อผู้บันทึกข้อมูล..... อายุ..... โรคประจำตัว ☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุ).....					
สถานที่บันทึกข้อมูล.....					
สถานที่ต้องสงสัยว่าทำให้เกิดปัญหา					
วัน/เดือน/ปี	ช่วงเวลาเกิดเหตุ (เริ่มต้น-สิ้นสุด)	ชนิดของเสียง เช่น เสียงดนตรี	ระดับเสียง	อาการทางสุขภาพและ/หรือ ผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน	ข้อสังเกต เช่น ผู้ก่อเหตุทำกิจกรรม อะไรขณะเกิดเสียง หรือข้อสังเกตอื่น ๆ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริง

ลายมือชื่อ.....

(.....)

ผู้บันทึกข้อมูล

แบบสัมภาษณ์เหตุรำคาญจากเสียง ณ บริเวณที่ผู้ร้องเรียนได้รับผลกระทบ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ร้องเรียน

- 1.1 ชื่อ-นามสกุล ผู้ร้องเรียน.....
- 1.2 อายุ.....ปี เพศ อาชีพ.....
- 1.3 ที่อยู่ขณะที่ได้รับผลกระทบ บ้านเลขที่..... หมู่..... ซอย.....
หมู่บ้าน (ถ้ามี) ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
จังหวัด..... เบอร์โทรศัพท์
- 1.4 ลักษณะอาคาร/การใช้ประโยชน์ที่ดินที่ได้รับปัญหา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการได้รับปัญหาของผู้ร้องเรียน

- 2.1 ในช่วงอาทิตย์ที่ผ่านมาท่านได้รับผลกระทบจากเสียงที่ร้องเรียนหรือไม่
- ได้รับผลกระทบ ไม่ได้รับผลกระทบ
- 2.2 ผลกระทบดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือไม่ อย่างไร
- กระสับกระส่าย นอนไม่หลับ ปวดศีรษะ/วิงเวียน
- ปวดหู คลื่นไส้ อาเจียน ตาอักเสบ/แสบตา
- อื่น ๆ (ระบุ)
- 2.3 สภาพปัญหาที่ได้รับ ณ ปัจจุบัน (โดยสรุป) เช่น สถานที่ก่อเหตุ ระยะห่างจากสถานที่ก่อเหตุ สาเหตุของเสียงดังที่เกิดขึ้นตามที่ผู้ร้องเข้าใจ ผลกระทบด้านสุขภาพและผลกระทบด้านอื่นๆ
-
-
-
- 2.4 ช่วงเวลาที่เกิดเสียง.....
- 2.5 ลักษณะของเสียง
- 2.6 เข้าข่ายเป็นเสียงพิเศษ ไม่เข้าข่าย เป็นเสียงกระแทก
- เป็นเสียงแหลมดัง เป็นเสียงที่มีความสั่นสะเทือนร่วมด้วย
- 2.7 ความต่อเนื่องของเสียง
- 2.8 ระยะเวลาที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้ง
- 2.9 ความถี่ของการเกิดเสียง (ต่อชั่วโมง ต่อวัน)

ลายมือชื่อผู้ให้ข้อมูล:.....

ลายมือชื่อผู้ตรวจสอบ:.....

(.....)

(.....)

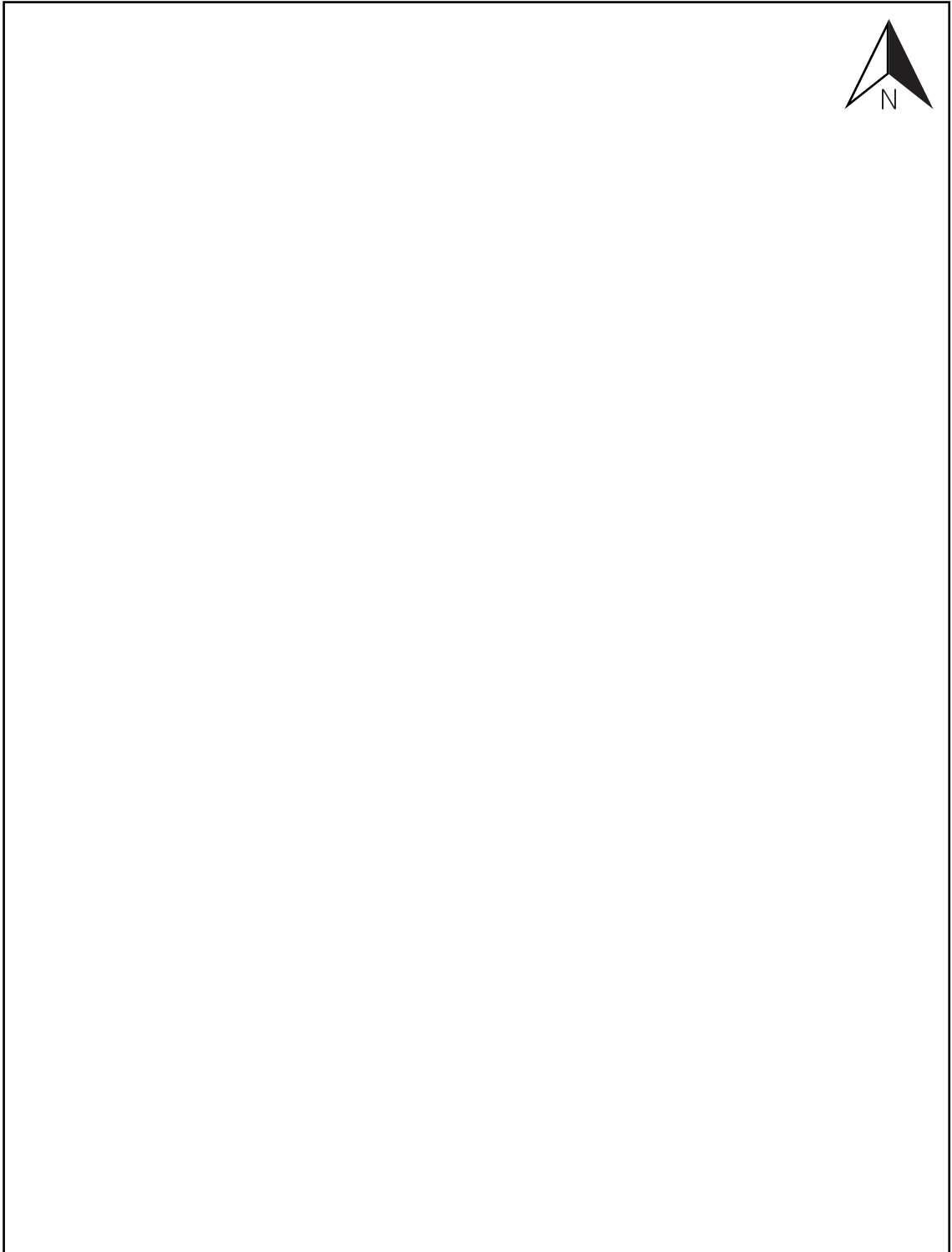
วันที่.....

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

ส่วนที่ 4 แผนที่แสดงจุดประเมินเสียง สถานที่ก่อเหตุ สถานที่ที่ได้รับผลกระทบและบริเวณโดยรอบ

A large empty rectangular box for drawing a map, with a north arrow in the top right corner.

แบบสัมภาษณ์เหตุรำคาญจากเสียงของแหล่งกำเนิดเสียง

วันที่ตรวจสอบ..... ช่วงเวลาที่ตรวจสอบ (เริ่มต้น-สิ้นสุด).....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของแหล่งกำเนิดเสียง

1.1 ชื่อแหล่งกำเนิดเสียง.....

1.2 ที่ตั้งแหล่งกำเนิดเสียง เลขที่..... หมู่..... ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

1.3 ชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองกิจการ.....

1.4 ลักษณะของสถานที่ก่อเหตุ

- บ้านพักอาศัย
- ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร (ระบุ).....
- สถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ระบุ).....
- โรงงาน (ระบุ).....
- เกษตรกรรม (ระบุ).....
- อื่น ๆ (ระบุ).....

1.5 ลักษณะอาคาร (บันทึกภาพนิ่งโดยตั้งวันที่ไว้ด้วย)

- เป็นอาคารโรงงานโดยเฉพาะสร้างด้วยวัสดุ จำนวน..... ชั้น
- เป็นบ้านพักสร้างด้วยวัสดุ จำนวน..... ชั้น
- เป็นตึกแถวหรือทาว์นเฮ้าส์สร้างด้วยวัสดุ จำนวน..... ชั้น
- อื่น ๆ (ระบุ)

1.6 ใบอนุญาตประกอบกิจการ

- ไม่จำเป็นต้องมีใบอนุญาต
- ไม่มีใบอนุญาต
- มีใบอนุญาต
 - โรงงาน (ระบุประเภท วันที่ได้รับอนุญาตและวันหมดอายุ)
 - กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ระบุประเภท วันที่ได้รับอนุญาตและวันหมดอายุ)
 - อื่นๆ (ระบุประเภท วันที่ได้รับอนุญาตและวันหมดอายุ)

1.7 ที่ตั้งของแหล่งกำเนิดเสียง

- อยู่ในย่านที่อยู่อาศัย
- อยู่ในย่านพาณิชยกรรม
- อยู่ในย่านอุตสาหกรรม
- อื่น ๆ (ระบุ)

1.8 เวลาทำงานของสถานประกอบกิจการ/กิจกรรม ตั้งแต่เวลา.....น. ถึง.....น. รวม.....วัน/สัปดาห์

1.9 จำนวนพนักงาน/ผู้ปฏิบัติงาน.....คน

ส่วนที่ 2 กระบวนการทำงาน/กิจกรรม และปัจจัยเสี่ยง

2.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน ณ เวลาปัจจุบัน (อธิบายรายละเอียดกระบวนการโดยสังเขป)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนผังกระบวนการดำเนินงาน (ถ้ามี)

2.2 ข้อมูลวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ (ระบุชนิดและปริมาณของวัตถุดิบที่ใช้ในกระบวนการผลิต และปริมาณการผลิต)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 วิเคราะห์และระบุสาเหตุหรือกระบวนการ ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดเสียง (บันทึกภาพนิ่งและ/หรือภาพเคลื่อนไหวของ แหล่งกำเนิดเสียงโดยตั้งวันที่ไว้ด้วย)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 ประสิทธิภาพของมาตรการที่ผู้ก่อเหตุที่ใช้ในการควบคุมเสียง (บันทึกภาพนิ่งและ/หรือภาพเคลื่อนไหว โดยตั้งเวลาและ วันที่)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 แผนผังอาคาร/แผนผังการประกอบกิจการ/แผนผังระบบหรือมาตรการในการควบคุมเสียง

แบบคำนวณเสียงรบกวน พ.ศ. 2565

แบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน

ชื่อสถานประกอบการ/โรงงาน/เจ้าของ:

เลขที่ ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

ลักษณะเสียงของแหล่งกำเนิด

เสียงเกิดขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป

เสียงเกิดขึ้นต่อเนื่องไม่ถึง 1 ชั่วโมง

เสียงเกิดขึ้นไม่ต่อเนื่อง และเกิดขึ้นมากกว่า 1 ช่วงเวลา แต่ละช่วงเวลาเกิดขึ้นไม่ถึง 1 ชั่วโมง

มีเสียงลักษณะพิเศษร่วมด้วย เช่น เสียงกระแทก เสียงแหลมดัง เสียงที่มีความสั่นสะเทือน

ช่วงเวลา/พื้นที่ที่เกิดเสียง

กลางวัน (06.00 - 22.00 น.)

กลางคืน (22.00 - 06.00 น.)

พื้นที่ที่ต้องการความเงียบสงบ ระบุ.....

มาตรฐานระดับเสียง ยี่ห้อ รุ่น มาตรฐาน IEC 61672 Class 1 หมายเลขเครื่อง

เครื่องกำเนิดสัญญาณเสียงอ้างอิง ยี่ห้อ รุ่น มาตรฐาน IEC 60942 Class 1 หมายเลขเครื่อง

สถานที่ วันและเวลาตรวจวัดเสียง

การตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐานและระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน :

ห่างจากแหล่งกำเนิดเสียงประมาณ ม. วันที่ เวลา

การตรวจวัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด :

ห่างจากแหล่งกำเนิดเสียงประมาณ ม. วันที่ เวลา

สภาพแวดล้อมของสถานที่ตรวจวัด :

การคำนวณและประมวลผล		
ระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด ($L_{Aeq} \dots$ นาที่)		dB(A)
ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน (L_{Aeq})		dB(A)
ระดับเสียงแหล่งกำเนิดที่ได้จากการคำนวณ		dB(A)
ใส่ "5" ถ้ามีเสียงกระแทก เสียงแหลมดัง เสียงที่มีความสั่นสะเทือน =>		
ระดับเสียงขณะมีการรบกวน		dB(A)
ระดับเสียงพื้นฐาน (L_{90})		dB(A)
ค่าระดับการรบกวน =		dB(A)

สรุปผลการตรวจวัดเสียงรบกวน

เป็นเสียงรบกวน (มากกว่า 10 dB(A))

ไม่เป็นเสียงรบกวน

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ:

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

หน่วยงาน

ผู้ตรวจวัดและบันทึกผล

ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน

โดยที่เป็นการสมควร ปรับปรุงค่ามาตรฐานระดับเสียงรบกวน ให้เหมาะสมกับกฎหมายและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๗๑/๒๕๕๐ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศกำหนดค่าระดับเสียงรบกวน ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๓ เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน

ข้อ ๒ ให้กำหนดระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ

หากระดับการรบกวนที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับเสียงรบกวนตามวรรคแรก ให้ถือว่าเป็นเสียงรบกวน

ข้อ ๓ วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัด และคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวนให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ

เรื่อง วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน

พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน ให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบระดับเสียงให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐานระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒ วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวนให้เป็นไปตามภาคผนวกท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

จตุพร บุรุษพัฒน์

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประธานกรรมการควบคุมมลพิษ

ภาคผนวก
ท้ายประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ
เรื่อง วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน
การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน
และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน
พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. ในประกาศนี้

“เสียงรบกวน” หมายความว่า ระดับเสียงจากแหล่งกำเนิดในขณะมีการรบกวนที่มีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงพื้นฐาน โดยมีระดับการรบกวนเกินกว่าระดับเสียงรบกวนที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน

“ระดับเสียงพื้นฐาน” (Background sound level) หมายความว่า ระดับเสียงที่ตรวจวัดในสิ่งแวดล้อมในขณะยังไม่เกิดเสียงหรือไม่ได้รับเสียงจากแหล่งกำเนิดที่ประชาชนร้องเรียนหรือแหล่งกำเนิดที่คาดว่าประชาชนจะได้รับการรบกวนเป็นระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๐ (Percentile Level 90, L_{A90})

“ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน” (Residual sound level) หมายความว่า ระดับเสียงที่ตรวจวัดในสิ่งแวดล้อมในขณะยังไม่เกิดเสียงจากแหล่งกำเนิดที่ประชาชนร้องเรียนหรือแหล่งกำเนิดที่คาดว่าประชาชนจะได้รับการรบกวนเป็นระดับเสียงเฉลี่ย (Equivalent A-Weighted Sound Pressure Level, L_{Aeq})

“ระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด” (Specific sound level) หมายความว่า ระดับเสียงที่ตรวจวัดในสิ่งแวดล้อมในขณะเกิดเสียงจากแหล่งกำเนิดที่ประชาชนร้องเรียนหรือแหล่งกำเนิดที่คาดว่าประชาชนจะได้รับการรบกวนเป็นระดับเสียงเฉลี่ย (Equivalent A-Weighted Sound Pressure Level, L_{Aeq})

“ระดับเสียงขณะมีการรบกวน” (Rating level) หมายความว่า ระดับเสียงที่ได้จากการคำนวณจากระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด และระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน รวมทั้งบวกเพิ่มระดับเสียงในกรณีบริเวณที่ทำการตรวจวัดเสียงของแหล่งกำเนิดเป็นพื้นที่ที่ต้องการความเงียบสงบ หรือเป็นแหล่งกำเนิดที่ก่อให้เกิดเสียงในช่วงเวลาระหว่าง ๒๒.๐๐ – ๐๖.๐๐ นาฬิกา และในกรณีแหล่งกำเนิดเสียงที่ทำให้เกิดเสียงกระทบเสียงแหลมตัง เสียงที่ก่อให้เกิดความสั่นสะเทือนอย่างใดอย่างหนึ่ง

“เสียงกระทบ” หมายความว่า เสียงที่เกิดจากการตก ตี เคาะ หรือกระทบของวัตถุ หรือลักษณะอื่นใดซึ่งมีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงทั่วไปในขณะนั้น และเกิดขึ้นในทันทีทันใดและสิ้นสุดลงภายในเวลาน้อยกว่า ๑ วินาที (Impulsive Noise) เช่น การตอกเสาเข็ม การบ่มขี้หมู เป็นต้น

“เสียงแหลมตัง” หมายความว่า เสียงที่เกิดจากการเบียด เสียด สี เจียร หรือขัดวัตถุอย่างใด ๆ ที่เกิดขึ้น ในทันทีทันใด เช่น การใช้สว่านไฟฟ้าเจาะเหล็กหรือปูน การเจียรโลหะ การบับหรืออัดโลหะโดยเครื่องอัด การขัดชิ้นงานวัสดุด้วยเครื่องมือกล เป็นต้น

“เสียงที่มีความสั่นสะเทือน” หมายความว่า เสียงเครื่องจักร เครื่องดนตรี เครื่องเสียง หรือเครื่องมืออื่นใดที่มีความสั่นสะเทือนเกิดร่วมด้วย เช่น เสียงเบสที่ผ่านเครื่องขยายเสียง เป็นต้น

“ระดับการรบกวน” หมายความว่า ค่าความแตกต่างระหว่างระดับเสียงขณะมีการรบกวนกับระดับเสียงพื้นฐาน

“มาตรฐานระดับเสียง” หมายความว่า เครื่องวัดระดับเสียงตามมาตรฐาน IEC 61672 class 1 ของคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (International Electrotechnical Commission, IEC)

“เครื่องกำเนิดสัญญาณเสียงอ้างอิง” หมายความว่า เครื่องกำเนิดสัญญาณเสียงตามมาตรฐาน IEC 60942 class 1 ของคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (International Electrotechnical Commission, IEC)

๒. การเตรียมเครื่องมือก่อนทำการตรวจวัด

๒.๑ ให้ใช้มาตรฐานระดับเสียงที่ได้รับการสอบเทียบในช่วงไม่เกิน ๒ ปี เครื่องกำเนิดสัญญาณเสียงอ้างอิงที่ได้รับการสอบเทียบในช่วงไม่เกิน ๑ ปี โดยห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน มอก. ๑๗๐๒๕ (ISO 17025) หรือมีความสามารถในการสอบกลับได้ในหัวข้อที่ทำการสอบเทียบ

๒.๒ ให้ปรับเทียบมาตรฐานระดับเสียงกับเครื่องกำเนิดสัญญาณเสียงอ้างอิงตามคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตมาตรฐานระดับเสียงกำหนดไว้ทุกครั้งก่อนที่จะทำการตรวจวัดระดับเสียง และให้ปรับมาตรฐานระดับเสียงให้มีการถ่วงน้ำหนักความถี่แบบ “A” (A Frequency weighting) และการถ่วงน้ำหนักเวลาแบบ “Fast” (Fast Time weighting)

๓. การตั้งไมโครโฟนและมาตรฐานระดับเสียง

การตั้งไมโครโฟนของมาตรฐานระดับเสียงให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๓.๑ เป็นบริเวณที่ประชาชนร้องเรียนหรือที่คาดว่าจะได้รับการรบกวน แต่หากแหล่งกำเนิดเสียงไม่สามารถหยุดกิจกรรมที่เกิดเสียงได้ ให้ตั้งไมโครโฟนของมาตรฐานระดับเสียงในการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน และระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวนบริเวณอื่นที่มีสภาพแวดล้อมใกล้เคียง

๓.๒ การตั้งไมโครโฟนของมาตรฐานระดับเสียงที่บริเวณภายนอกอาคาร ให้ตั้งสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑.๒ – ๑.๕ เมตร โดยในรัศมี ๓.๕ เมตร ตามแนวราบรอบไมโครโฟน ต้องไม่มีกำแพงหรือสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติในการสะท้อนเสียงกีดขวางอยู่

๓.๓ การตั้งไมโครโฟนของมาตรฐานระดับเสียงที่บริเวณภายในอาคาร ให้ตั้งสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑.๒ – ๑.๕ เมตร โดยในรัศมี ๑ เมตร ตามแนวราบรอบไมโครโฟน ต้องไม่มีกำแพงหรือสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติในการสะท้อนเสียงกีดขวางอยู่ และต้องห่างจากช่องหน้าต่างหรือช่องทางออกนอกอาคารอย่างน้อย ๑.๕ เมตร

๔. การตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐานและระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน

ให้ตรวจวัดเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ นาที ขณะไม่มีเสียงจากแหล่งกำเนิดในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวแทนของระดับเสียงพื้นฐาน และระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน โดยระดับเสียงพื้นฐานให้วัดเป็นระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๐ (Percentile Level 90, L_{A90}) ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวนให้วัดเป็นระดับเสียงเฉลี่ย (Equivalent A-Weighted Sound Pressure Level, L_{Aeq}) แบ่งออกเป็น ๓ กรณี ดังนี้

๔.๑ แหล่งกำเนิดเสียงยังไม่เกิดหรือยังไม่มีการดำเนินกิจกรรม ให้ตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน และระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน ในวัน เวลา และตำแหน่งที่คาดว่าจะได้รับการรบกวน

๔.๒ แหล่งกำเนิดเสียงมีการดำเนินกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง ให้ตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐานและระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน ในวัน เวลา และตำแหน่งที่คาดว่าจะได้รับการรบกวน และเป็นตำแหน่งเดียวกันกับตำแหน่งที่จะมีการวัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด โดยให้หยุดกิจกรรมของแหล่งกำเนิดเสียงหรือวัดทันทีก่อนหรือหลังการดำเนินกิจกรรม

๔.๓ แหล่งกำเนิดเสียงมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องไม่สามารถหยุดการดำเนินกิจกรรมได้ ให้ตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐานและระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน ในบริเวณอื่นที่มีสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกับบริเวณที่คาดว่าจะได้รับการรบกวนและไม่ได้รับผลกระทบจากแหล่งกำเนิดเสียง

ทั้งนี้ ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวนที่จะนำไปใช้คำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวนตามข้อ ๕ และระดับเสียงพื้นฐานที่จะนำไปใช้คำนวณค่าระดับการรบกวนตามข้อ ๖ ให้เป็นค่าที่ตรวจวัดเวลาเดียวกัน

๕. การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน แบ่งออกเป็น ๕ กรณี ดังนี้

๕.๑ กรณีที่เสียงจากแหล่งกำเนิดเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ๑ ชั่วโมงขึ้นไป ให้วัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดเป็นระดับเสียงเฉลี่ย (Equivalent A-Weighted Sound Pressure Level) ๑ ชั่วโมง และนำผลการตรวจวัดมาคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน ตามสมการที่ ๑

$$L_{Aeq,Tr} = [10 \log_{10}(10^{0.1L_{Aeq,Ts}} - 10^{0.1L_{Aeq,R}})] + 10 \log_{10}\left(\frac{T_s}{T_r}\right) \text{ สมการที่ ๑}$$

โดย $L_{Aeq,Tr}$ = ระดับเสียงขณะมีการรบกวน (มีหน่วยเป็น เดซิเบลเอ)

$L_{Aeq,Ts}$ = ระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด (มีหน่วยเป็น เดซิเบลเอ)

$L_{Aeq,R}$ = ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน (มีหน่วยเป็น เดซิเบลเอ)

T_s = ระยะเวลาของช่วงเวลาที่แหล่งกำเนิดเกิดเสียง (มีหน่วยเป็น นาที)

T_r = ระยะเวลาอ้างอิงที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน โดย

- ถ้าเป็นแหล่งกำเนิดที่ก่อให้เกิดเสียงในช่วงเวลา ๐๖.๐๐ – ๒๒.๐๐ นาฬิกา กำหนดให้มีค่าเท่ากับ ๖๐ นาที
- ถ้าบริเวณที่ทำการตรวจวัดระดับเสียงเป็นพื้นที่ที่ต้องการความเงียบสงบหรือเป็นแหล่งกำเนิดที่ก่อให้เกิดเสียงในช่วงเวลา ๒๒.๐๐ – ๐๖.๐๐ นาฬิกา กำหนดให้มีค่าเท่ากับ ๕ นาที

๕.๒ กรณีที่เสียงจากแหล่งกำเนิดเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ถึง ๑ ชั่วโมง ให้วัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ เป็นระดับเสียงเฉลี่ย (Equivalent A-Weighted Sound Pressure Level) และนำผลการตรวจวัดมาคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวนตามสมการที่ ๑

๕.๓ กรณีเสียงจากแหล่งกำเนิดเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเกิดขึ้นมากกว่า ๑ ช่วงเวลา โดยแต่ละช่วงเวลาก่อเกิดขึ้นไม่ถึง ๑ ชั่วโมง ให้วัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดเป็นระดับเสียงเฉลี่ย (Equivalent A-Weighted Sound Pressure Level) ทุกช่วงเวลาที่เกิดขึ้นในเวลา ๑ ชั่วโมง และให้คำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวนตามลำดับ ดังนี้

(ก) จำนวนระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด ตามสมการที่ ๒

$$L_{Aeq,Ts} = 10 \log_{10} \left\{ \left(\frac{1}{T_s} \right) \sum T_i 10^{0.1L_{Aeq,Ti}} \right\} \text{ สมการที่ ๒}$$

โดย $L_{Aeq,Ts}$ = ระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด (มีหน่วยเป็น เดซิเบลเอ)

T_s = $\sum T_i$ (มีหน่วยเป็น นาที)

$L_{Aeq,Ti}$ = ระดับเสียงที่ตรวจวัดได้ในช่วงที่แหล่งกำเนิดเกิดเสียงในช่วงเวลา T_i , (มีหน่วยเป็น เดซิเบลเอ)

T_i = ระยะเวลาของช่วงเวลาที่แหล่งกำเนิดเกิดเสียงที่ i , (มีหน่วยเป็น นาที)

(ข) นำผลที่ได้จากการคำนวณตามข้อ ๕ (๓) (ก) มาคำนวณเพื่อหาระดับเสียงขณะมีการรบกวนตามสมการที่ ๑

๕.๔ กรณีบริเวณที่จะทำการตรวจวัดเสียงของแหล่งกำเนิดเป็นพื้นที่ที่ต้องการความเงียบสงบ เช่น โรงพยาบาล โรงเรียน ศาสนสถาน ห้องสมุด หรือสถานที่อื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน หรือเป็นแหล่งกำเนิดที่ก่อให้เกิดเสียงในช่วงเวลาระหว่าง ๒๒.๐๐ - ๐๖.๐๐ นาฬิกา ให้วัดระดับเสียงขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิดเป็นระดับเสียงเฉลี่ย (Equivalent A-Weighted Sound Pressure Level) ๕ นาที และคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวนตามสมการที่ ๑ และบวกเพิ่มด้วย ๓ เดซิเบลเอ

๕.๕ กรณีแหล่งกำเนิดเสียงที่ทำให้เกิดเสียงกระแทก เสียงแหลมดัง เสียงที่ก่อให้เกิดความสั่นสะเทือนอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเสียงนั้น ไม่ว่าจะเสียงที่เกิดขึ้นจะต่อเนื่องหรือไม่ก็ตาม ให้นำระดับเสียงขณะมีการรบกวนตามข้อ ๕.๑, ๕.๒, ๕.๓ หรือ ๕.๔ แล้วแต่กรณี บวกเพิ่มด้วย ๕ เดซิเบลเอ

๖. วิธีการคำนวณค่าระดับการรบกวน

ให้นำระดับเสียงขณะมีการรบกวนตามข้อ ๕ หักออกด้วยระดับเสียงพื้นฐาน ตามข้อ ๔ ผลลัพธ์เป็นค่าระดับการรบกวน

ผลลัพธ์เป็นตัวเลขทศนิยม ๑ ตำแหน่ง และการปัดเศษทศนิยมให้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มอก. ๙๒๙ - ๒๕๓๓ ดังนี้

๖.๑ ถ้าเศษตัวแรกมีค่าน้อยกว่า ๕ ให้ปัดเศษทิ้ง และคงตัวเลขตัวสุดท้ายในตำแหน่งที่ต้องการคงไว้

๖.๒ ถ้าเศษตัวแรกมีค่ามากกว่า ๕ หรือเท่ากับ ๕ แล้วตามด้วยเลขอื่นที่ไม่ใช่ ๐ ทั้งหมด ให้ปัดเศษขึ้น คือ เพิ่มค่าของตัวเลขตัวสุดท้ายในตำแหน่งที่ต้องการคงไว้ขึ้นอีก ๑

๖.๓ ถ้าเศษตัวแรกมีค่าเท่ากับ ๕ โดยไม่มีเลขอื่นต่อท้าย หรือเท่ากับ ๕ แล้วตามด้วย ๐ ทั้งหมด ให้ปฏิบัติดังนี้

- (ก) เมื่อตัวเลขตัวสุดท้ายในตำแหน่งที่ต้องการคงไว้เป็นเลขคู่ ให้เพิ่มค่าของตัวเลขนี้ขึ้นอีก ๑
- (ข) เมื่อตัวเลขตัวสุดท้ายในตำแหน่งที่ต้องการคงไว้เป็นเลขคู่หรือ ๐ ให้ปัดเศษทิ้ง

๗. แบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน

ให้ผู้ตรวจวัดบันทึก

๗.๑ ชื่อ สกุล ตำแหน่งของผู้ตรวจวัด

๗.๒ ลักษณะเสียงและช่วงเวลาการเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด

๗.๓ สถานที่ วัน และเวลาการตรวจวัดเสียง

๗.๔ ผลการตรวจวัดและคำนวณระดับเสียง

๗.๕ สรุปผล

ทั้งนี้ ผู้ตรวจวัดอาจจัดทำแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวนรูปแบบอื่นที่มีเนื้อหาไม่น้อยกว่า

ที่กำหนดไว้

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ค่าระดับเสียงรบกวน” หมายความว่า ระดับเสียงที่ตรวจวัดนอกบริเวณสถานประกอบกิจการที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการในขณะมีการรบกวน ซึ่งมีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงพื้นฐาน โดยมีระดับการรบกวนเกินกว่าระดับเสียงรบกวนที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๔ ค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียง คือ ค่าระดับเสียงรบกวนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐ เดซิเบลเอ

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายแพทย์อรรถพล นายสมชาย พศ.ดร.ธนาศรี	แก้วสัมฤทธิ์ ผู้แก้ว สีหะบุตร	รองอธิบดีกรมอนามัย ผู้อำนวยการสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
รศ.ดร.รัฐพล	อันแดง	
นางอุทัยวรรณ	บุตรเทพ	

เรียบเรียงโดย

นายดวงสิทธิ์	วิมุกตายน	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
--------------	-----------	-------------------------------

คณะผู้ร่วมจัดทำ

นายนิพนธ์ นางสาวอินทิดา นางสาวปานิสสา นางสาวศรัญญา นางสาววรรณวิศา นางสาววราภรณ์ นางพรพรรณ	อันแดง สุภาเพ็ชร ศรีดิโรมนต์ ก้ำจายกลาง รัตนบุรี บุญภักดี บุญปลีก	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
---	---	---

กรมอนามัย
DEPARTMENT OF HEALTH

สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

88/22 หมู่ 4 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ

อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 02 590 4263, 02 590 4397, 02 590 4259

<https://env.anamai.moph.go.th/th>

<https://www.facebook.com/env.doh.thai>

